

سُورَةُ فَاطِرٍ سوره فاطر

بِسْمِ به ناوی اَللّٰهُ خدا الرَّحْمٰنِ ئهوپه‌ری به‌به‌زه‌پی و میهره‌بان (ناویکی پیروزی خودایه)

الرَّحِیْمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

اَلْحَمْدُ هه‌رچی سوپاس و ستایشه اِلله بۆ خودایه فاطر خولقی‌نه‌ری السَّمَوٰتِ ئاسمانه‌کان و الْأَرْضِ و زه‌وی جَاعِلِ بکه‌ری

اَلْمَلٰٓئِكَةِ فریشته‌کانه رُسُلًا (به) نێردراوانیکی اَوَّلٰی خاوه‌ن اُجْنَحَةٍ بالی مَنّٰی دووینه وُتْلُتْ و سِی وُرُبِعْ و چوارینه

یَزِیدْ زیاد ده‌کات فِي له اَخْلَقْ به‌دیهێنان و دروستکراوه‌کان مَا يَشَآءُ ئه‌وه‌ی بیه‌وێت اِنَّ به‌دُنْیایی اَللّٰهُ خدا عَلٰی له‌سه‌ر

كُلِّ هه‌موو شَیْءٍ شتیک قَدِیْرٌ ته‌واو تواناداره (۱) مَا هه‌رچی يَفْتَحْ - اَللّٰهُ خدا (-ده‌یکاته‌وه) لِلنَّاسِ بۆ خه‌لک مِنْ له

رَحْمَةً میهره‌بانی و به‌زه‌پی فَلَا تُمْسِكْ ئه‌وه‌ بگرتیک نیه لَهَا لَوِی وَمَا و هه‌رچی يُمْسِكْ بگرت

فَلَا مَرْسِلٌ ئه‌وه (هیچ) ره‌وانکه‌رتیک نیه لَهُمْ بۆی مِنْ له بَعْدِهْ دوا‌ی ئه‌و وَهُوَ و هه‌ر ئه‌وه

اَلْعَزِیْزِ ئه‌وپه‌ری ده‌سه‌لاتداری بالاده‌ست (ناویکی خودای پیروژه) اَلْحَكِیْمِ دانا و ته‌واو کاربه‌جی (۲) یٰٓأَيُّهَا هُوَ ئه‌ی النَّاسِ خه‌لکینه

اَذْكُرُوا یادبکه‌نه‌وه نِعْمَتٌ ناز و نيعمه‌تی اَللّٰهُ خدا عَلَیْكُمْ به‌سه‌رتان ، له‌سه‌رتان هَلْ ئایا مِنْ (هه‌یه (هیچ)) خَلَقِ به‌دیهێنه‌رتیک

غَیْرَ جگه‌له اَللّٰهُ خدا یَرْزُقُكُمْ رزق و رۆزیتان بداتِ مِنْ له السَّمَاءِ ئاسمان و الْأَرْضِ و زه‌وی لَا نیه اِلٰهُ خوداو په‌رستراوی

اِلَّا جگه‌له هُوَ ئه‌و فَاَنّٰی جا چۆن تُوَفِّكُوْنَ لاده‌درتین و وێلده‌کرتین (۳) وَاِنَّ و ئه‌گه‌ر

يُكَذِّبُوكَ بروات پینه‌که‌ن و به‌درۆت دابنێن فَقَدْ ئه‌وه‌ به‌دُنْیایی كَذَبْتَ به‌درۆدانرا رُسُلٌ په‌یامبه‌رانیك مِنْ له قَبْلِكَ پێش تۆ

وَإِلٰی و هه‌ر بۆ اَللّٰهُ خدا تُرْجَعْ ده‌گیردریته‌وه الْأُمُور کار و فه‌رمانه‌کان (۴) یٰٓأَيُّهَا هُوَ ئه‌ی النَّاسِ خه‌لک اِنَّ به‌دُنْیایی

وَعَدَ به‌لێنی اَللّٰهُ خدا حَقٌّ هه‌ق و راسته فَلَا تُغْنِیْكُمْ با فریوتان نه‌دات الْحَيٰوةُ زبانی الدُّنْیَا دونیا وَلَا یُغْنِیْكُمْ و فریوتان نه‌دات

بِاللَّهِ بِهِ خُودَا اَلْعُرُورُ فِرِيودِهَرِه (شهيطان) (٥) اِنَّ بَهْدَنْيَايِ الشَّيْطٰنُ شَهِيْطَان لِّكُم بُوْتَان عَدُوْ دُوژْمَنه

فَاتَّخِذُوْهُ جَا ئِيُوْهَش بِيَكِهَنه عَدُوْا دُوژْمَن اِنَّمَا لَه رَاسْتِيْدَا تَهَنَّا يَدْعُوْا بَانْگِدَه كَات حَزْبُهُ كُوْمَهْل و حِيْزِبِه كَهِي لِيَكُوْنُوْا تَا بِيْنَه

مَنْ (كَه سَانِيْكَ) لَه اَصْحَبْ (خَه لَكِي) اَلْسَعِيْر نَاْگَرِي جُوْشْدِرَاوِي دُوْزَه خ (٦) اَلَّذِيْنَ تَهْوَانَهِي كَفَرُوْا كُوْفِرِيَانْ كَرْد و بِي بَرَوَابُوْن

لَهُمْ بُوْيَان (هَهِيَه) عَذَابْ عَه زَاب وَئَه شَكَه نَجَهِيْئِي شَدِيْد زُوْر تُوْنْد وَ اَلَّذِيْنَ تَهو (كَه س) اَنَهِي اَمَنُوْا بَرَوَايَان هِيْئَا

وَعَمِلُوْا و كَرْدُوْوِيَانَه اَلصَّلِيْحَتْ كَارُو كَرْدَهوَه چَاكَه كَان لَهُمْ بُوْيَان ، بُوْئَهْوَان هَهِيَه مَغْفِرَةً لِّيَخُوْش بُوُوْنِيْكَ (چُوْن لِيَخُوْش بُوُوْنِيْكَ!)

وَأَجْرٌ و پَادَاشْتِيْئِي كَبِيْر گَهوَرِه (٧) اَفْنِ ثَايَا تَهوَهِي زِيْن پَارَاَنْدِرَاوَه تَهوَه لَه رُ بُوِي سُوْء خِرَابَهِي عَمَلِيْه كَارَه كَانِي

فَرَّاه جَا (كَارَه كَانِي خُوِي) بِيْنِي حَسَنًا چَاك و بَاشَنْ فَاِنْ تَهوَه بَه رَاسْتِي اَللّٰهُ خُودَا يُوْضِلْ وِيْل و گُوْمَرَا دَه كَات مَنْ تَهوَهِي

يَشَاء خُوِي بِيَهوِيْت وَيَهْدِي و يَنْمُوُوِي دَه كَات مَنْ تَهوَهِي يَشَاء خُوِي بِيَهوِيْت فَلَا تَذْهَبْ جَا- نَفْسُكَ خُوْت

عَلَيْهِمْ لَه سَه رُئَهْوَان حَسْرَتْ بَه خَه فَهْت و حَه سَه رَهْت (-مَه كُوْزَه) اِنَّ بَه دَنْيَايِ اَللّٰهُ خُودَا عَلِيْمٌ تَهوَاو زَانَايَه بِمَا بَهوَهِي

يَصْنَعُوْنَ تَهْوَان دَهِيْكَهَن (٨) وَاللّٰهُ وَ (اللّٰهُ) يَه اَلَّذِي تَهوَهِي اَرْسَلَ هَه نَارْدُوِيَه تِي الرَّيْحْ بَايَه كَان فَتِيْر جَا تَهوَرُژِيْئِي

سَحَابًا هَهوَرَان فَسَقْنَه ئِيْنَجَا بَه رِيْمَا نْ كَرْد اِلٰى بُوْ بَلَدْ شَار و خَاكِيْئِي مِيْتْ مَرْدُوو فَاَحْيَيْنَا جَا زِيْنْدُوو مَانْ كَرْدَهوَه بِه يِي

اَلْاَرْضُ زَهوِي بَعْد لَه دُوَاي مَوْتَهَا مَرْدَنِيَان كَذٰلِكَ ثَاوَا شَه اَلنُّشُوْر زِيْنْدُوو كَرْدَهوَه ي مَرْدُوَه كَان (رُوْژِي قِيَاْمَهْت) (٩)

مَنْ تَهوَهِي كَان پِيْشَان يُرِيْد - اَلْعِزَّة سَه رِبَه رِزِي و عِيْزَه تِي (-دَهوِيْسْت) فَلِلّٰهِ تَهوَه هَه ر بُوْ خُودَايَه اَلْعِزَّة عِيْزَهْت و دَه سَه لَات

جَمِيْعًا هَه مُوُوِي اِلَيْه (هَه ر بُوْ) لَاي تَهو وَيَصْعَدْ بَه رِز دَه بِيْتَهوَه اَلْكَلِم وَتَه و گُوْفَتَارِي اَلطَّيْب چَاك و پَاك وَالْعَمَلْ و كَارِي

اَلصَّلِيْح چَاك يَش يَرْفَعُهُ (خُودَا) بَه رِزِي دَه كَاتَهوَه وَ اَلَّذِيْنَ وَ تَهْوَانَهِي يَمْكُرُوْنَ دَه گِيْرِن پِيْلَانِي اَلْسِيَّاتْ خِرَابَه كَان

لَهُمْ تَهوَه بُوْيَان هَهِيَه عَذَابْ عَه زَاب وَئَه شَكَه نَجَهِيْئِي شَدِيْد زُوْر تُوْنْد وَمَكْر و نَه خَشَه و پِلَانِي شَارَهوَه و پَهْنَهَانِي اَوْلِيْكَ تَهْوَان

هُوَ تَهوَه بَه دَنْيَايِ يُوْر پُوْجَهْل دَه بِيْتَهوَه (١٠) وَاللّٰهُ وَ خُودَايَه خَلَقَكُمْ ئِيُوَه ي دُرُوْسْتَكُرْدَهوَه مَنْ لَه تُرَابْ خُوْلِيْكَ ثُمَّ پَاشَان

مِنْ لَهُ تُطْفَأُ تَنُوكَيْكُ ثُمَّ پاشان جَعَلَكُمْ ئَيَّوَهى كَرْدَوْتَه اَزُوچ جَوْت جَوْتِيك (ى نِير و مِ) وَمَا وَ- تَجَل هَل (-نا) گریت

مِنْ ((هیچ) یه کتیک) له اُنْئى مَنِيك (له سکی) وَلَا تَضَع و دانانیت اِلَّا ئیلاا بِعَلْبِه به زانین و ناگداری ئهوه وَمَا وَ-

يَعْمَر تهمه ندریژ (-نا) بَیت مِنْ ((هیچ) یه کتیک) له مُعَمَّر تهمه ندریژان وَلَا يَنْقُص و کهم نابیتهوه مِنْ له عُمَرَه تهمه نی وی

اِلَّا ئیلاا فِي له ، له ناو كِتَبْ نوسراویك دایه اِنَّ به دنیایى ذَلِكَ ئهوه عَلَ له سهر اَللّهُ خُودا يَسِيرْ زَوْر ئاسانه (۱۱)

وَمَا وَ- يَسْتَوِي یه کسان (-نا) بَیت اَلْبَحْران دوو ده ریاکه هَذَا ئهوه یان عَذَب سازگاری فَرَات تهواو سازگار ه

سَائِعْ خَوْشی شیرینه شَرَابُهُ خواردنهوه و شه رابه کهى وَهَذَا و ئهوى مِلْح سویریکی اُجَاج تاله وَمِنْ و له كُلْ هه مووی

تَأْكُلُون ده خُون لَمَّا گوشتیکی طَرِيًّا ته ر و تازه وَتَسْتَخْرِجُون و دهرده هینن حِلْيَة خَشَل و خوانکاریک تَلْبَسُونَهَا له بهریان ده کهن

وَتَرَى و ده بینى اَلْفَلَک کهشتى فِيه تیدایه مَوَاحِر ناوده برن و به ناویداده رُون لَتَبْتَعُوا و تا بخوازن مِنْ له

فَضْلِه زیده به خششى (خودا) وَلَعَلَّكُمْ و به لکو ئیوه تَشْكُرُون سوپاسگوزاری بکهن (۱۲) يُوبَح - اَلَّیْل شه و (-ده باته) فِي ناو

النَّهَار رۆژگار وَيُوبَح و - النَّهَار رۆژگار (-ده باته) فِي ناو اَلَّیْل شه و وَسَخَّر و ره خساندوو یه تی و له خزمه تی داناوه اَلشَّمْس رۆژ

وَالْقَمَر مانگ و كُلْ هه موو يَجْرِي ده گهری لِأَجَل بۆ کاتیکی مَسْمَى دیارکراو ه ذَلِكَم ئهوه یه اَللّهُ خُودا رَبُّكُمْ پهروه ردیگارتان

لَهُ (ههر) بۆ ئهوه اَلْمَلِك مولک و خاوه نداری و پادشایی وَالَّذِينَ و ئهوانه ی تَدْعُون هاواریان لیده کهن و ده یان په رستن مِنْ -

دُونِه بیجگه (-له) و مَا يَمْلِكُون به ده ستیان نیه مِنْ له قِطْمِير ته نکه په لکی سه ر ناوکی قه سپ (۱۳) اِنْ ئه گهر

تَدْعُوهُمْ بانگیان بکهن لَا يَسْمَعُوا نابیسن دُعَاءُكُمْ دوعا و پارانه وه که تان وَلَوْ و ئه گهر سَمِعُوا بیستیان

مَا اسْتَجَابُوا نایین به دهم و وه لاما ن ناده نه وه لَكُمْ بۆتان وَيَوْم و رۆژی

اَلْقِيَمَة قیامهت (هه لسانه وه له گوهره کان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشر) يَكْفُرُون کوفر ده کهن يَشْرِكُكُمْ به هاوبهش دانانتان

وَلَا يَنْبُتْ و خه بهری راستیت پینادا (که سیک) مِثْل وهک خَبِير (خودای) تهواو زانا به ورد و درشته کان ه (۱۴) يَأْتِيهَا هُو ئه ی

النَّاسُ خَلَائِكُهُ أَنْتُمْ ثِيَابُ الْفُقَرَاءِ فَهَقِيرٌ وَنَهْدَارُنْ إِلَى بُولَى اللَّهِ خُودَا وَاللَّهُ وَخُودَا هُوَ (به‌راستی) هه‌رخوی

الْعَنِيَّ ته‌واو ده‌وله‌مندی بی‌نیازه آلمید و سوپاسکراو و خاوه‌نی سیفات و کاری به‌رزی پیروژه (۱۵) إِنْ ئە‌گەر ئە‌و یَشَاءُ بیه‌وئیت

يُذْهِبُكُمْ لَاتَانِ دَهَبَاتٍ وَيَأْتِ دِينِيَّتٍ بِخَلْقٍ دروستکراوانتیکی جَدِيدٍ نوئ (۱۶) وَمَا وَ- ذَلِكَ ئە‌ویان عَلَيَّ له‌سه‌ر

اللَّهُ خُودَا بِعَزِيزٍ (هیچ) زه‌حمه‌ت (-نیه) (۱۷) وَلَا تَزِرْ وَه‌ئِنَّا كَرِيْمٌ وَازِرَةً تاوانکار و‌گونا‌ه‌باریک وَزِرٌ تاوان و‌گونا‌هی

أُخْرَى یه‌کیکی تر وَإِنْ وَ ئە‌گەر تَدْعُ بَانِگ بکه‌ی مُثْقَلَةً بار‌گرا‌نیکی إِلَى بُولَى جَمِلَهَا هه‌ئ‌گرتنی لَا يَحْمِلُ هه‌ئ‌گرتنی مِنْهُ له‌وه‌ی ، لَئِي

شَيْءٍ (هیچ) شتی وَلَوْ هه‌رچه‌ند كَانْ - ذَا خاوه‌ن قُرْبِيَّ نزیکی و خزمایه‌تی (-بیت) إِنَّمَا له‌راستیدا -

تُنْذِرُ تُو (هه‌ر ئە‌وانه) ده‌ترسینی و بیدار‌که‌یته‌وه الَّذِينَ ئە‌وانه‌ی يَخْشَوْنَ خُویان (له‌زانینیا‌نه‌وه) ده‌ترسن له رَّبِّهِمْ په‌روه‌رد‌گاریان

بِالْغَيْبِ له‌ نه‌ی‌تی و په‌نه‌انی و نادیا‌ری دا وَأَقَامُوا وَ رِیک ودامه‌زراو‌یا‌ن‌کردوه الصَّلَاةِ نوئ‌ژه‌کان وَمَنْ وَ هه‌رکه‌سی

تَزَكَّى خوی پاک‌کرد و گه‌شایه‌وه فَإِنَّمَا ئِیتَر ئە‌و هه‌ر يَتَزَكَّى پاک‌کردنه‌وه و گه‌شان‌دنه‌وه ده‌کات لِنَفْسِهِ بُولَى خُوی وَإِلَى وهه‌ر بُولَى

اللَّهُ خُودَا (ده‌گه‌ر‌یته‌وه) الْمَصِيرِ چاره‌نووس و سه‌ر‌ئه‌نجامه‌کان (۱۸) وَمَا وَ- يَسْتَوِي یه‌کسان (-نا) بَیتِ الْأَعْمَى کوئ‌ر

وَالْبَصِيرِ و چاوساغ و بی‌نا (۱۹) وَلَا الظُّلُمَاتِ وَ نه‌ تاری‌کی‌یه‌کان وَلَا النُّورِ وَ نه‌ رۆ‌نای و نوور (۲۰)

وَالْأَفْظَلِ وَ نه‌ سب‌ه‌ر و فین‌کی وَلَا الْحَرُورِ وَ نه‌ه‌تاو و هور‌ه‌ی گه‌رمی (۲۱) وَمَا وَ- يَسْتَوِي یه‌کسان (-نا) بَیتِ

الْأَحْيَاءِ زین‌دوو‌ه‌کان وَلَا الْأَمْوَاتِ وَ نه‌ مردوو‌ه‌کان إِنْ به‌د‌ن‌یا‌یِ اللَّهُ خُودَا يُسْمِعُ ده‌خاته‌ بیستن مَنْ ئە‌وه‌ی

يَشَاءُ ئە‌و بیه‌وئیت وَمَا وَ- أَنْتَ تُو بِمُسْمِعٍ (-نا) خه‌یته‌ بیستن مَنْ ئە‌وه‌ی فِي له‌ناو الْقُبُورِ گو‌ره‌کا‌نه (۲۲) إِنْ -

أَنْتَ تُو (-هه‌ر) إِلَّا ته‌نها نَذِيرٌ ترسینه‌ریکی (۲۳) إِنَّا بَنِيْگومان ئی‌مه أَرْسَلْنَا تۆمان نارد بِالْحَقِّ به‌ حه‌ق و راستی و په‌وا‌بی

بَشِيرًا مو‌ژده‌به‌خش وَنَذِيرًا و بیدار‌که‌ره‌وه و ترسینه‌ری وَإِنْ وَ نیهِ مَنْ له‌ أُمَّةٍ گه‌ل و ئومه‌تیک إِلَّا ئی‌لا

خَلَا فِيهَا په‌یدا‌بو‌ه و به‌سه‌ر‌چوه‌ تیا‌یدا نَذِيرٌ ترسینه‌ر و بیدار‌که‌ره‌وه‌یه‌ک (۲۴) وَإِنْ وَ ئە‌گەر

يُكَذِّبُكَ بِرَوَاتٍ يَتَّبِعُونَ كَذِبَ بَدَلْنِيَّ فَقَدْ تَوَّاهُ بَدَلْنِيَّ كَذِبَ بَدَلْنِيَّ بَدَلْنِيَّ دَانَاو بَرَوَايَان يَتَّبِعُونَهُنَّ الَّذِينَ تَوَّاهُ مِنْ لَه

قَبْلَهُمْ يَتَّبِعُونَ تَوَّاهُ (بَوُون) جَاءَتْهُمْ بَوَايَان هَات رُسُلُهُمْ يَهَامِبُهُرَانِيَان بِالْبَيِّنَاتِ بَه بَه لَنَگَهِي رَوُون و تَاشَكَرَاو مَوْعِيزَات

وَبِالْزُّبْرِ و كِتَاب و زَهَبُور و بِالْكِتَابِ و بَه نَوَسَرَاو و نَامَه (ي تَاسْمَانِي) الْمُنِيرِ رَوْنَاكَكَهَر و تَاشَكَرَاكَر (٢٥) ثُمَّ پَاشَان

أَخَذَتْ رَاطِجْمَكِرْد الَّذِينَ تَوَّاهُ كَفَرُوا كَوَفَرِيَانَكِرْد و بَرَوَايَان نَه هَيِّنَا فَكَيْفَ جَا چُون كَانَ بَوُو نَكِيرِ تَيْنَكَرَكِرْدن و سَزَاي (مَنْ)

(٢٦) أَلَمْ تَرَ نَهَت بَيْنِيوَه أَنَّ كَه هَهَر اللَّهُ خُودَا أَنْزَلَ دَايِبَه زَانَدُوَه مِنْ لَه أَلَسَّمَاءُ تَاسْمَانَهَوَه مَاءُ تَاوِيَك

فَأَخْرَجَنَا جَا دَهَرْمَانَكِرْد يَه يَتِي ثَمَرَتْ بَه رَووبُووِي جَوْرَاوَجَوْرِي مُخْتَلِفًا - أَلَوْنَهَا رَه نَگَه كَانِيَان (-جِيَاوَازَه) وَمِنْ و لَه

الْجِبَالِ چِيَاكَان (يَش) جَدُّ خَهَت و نِيَشَانَهِي بِيضُ سِي وَحْمَرٌ و سَوْر مُخْتَلِفَ جِيَاوَازَه أَلَوْنَهَا رَه نَگَه كَانِيَان

وَعَرَايِبَ و زَوْر تَوَخِي سُودَّ رَهَش (٢٧) وَمِنْ و لَه النَّاسُ خَه لَك وَالْدَوَّابِّ و (چَوَارِيَتِيَان)

وَالْأَنْعَمَ و مَهَر و مَالَات و تَاژَه لَان مُخْتَلِفَ جِيَاوَازَه أَلَوْنُهُ رَه نَگِيَان كَذَلِكَ هَهَر تَاوَا إِنَّمَا لَه رَاسْتِيْدَا تَه نَهَا يَخْشَى دَه تَرَسِي لَه

اللَّهُ خُودَا مِنْ لَه عِبَادَه بَه نَدَه كَانِي أَلْعُلُمُ زَانَايَه كَان إِنَّ بَدَلْنِيَّي اللَّهُ خُودَا عَزِيزُ زَالِي بَالَه دَه سَتِي غَفُورُ زَوْر لِيَبُوورَدَهِيَه

(٢٨) إِنَّ بَدَلْنِيَّي الَّذِينَ تَوَّاهُ يَتْلُونَ دَه خَوِينَنَهَوَه كِتَابُ كِيَتَابِي اللَّهُ خُودَا وَأَقَامُوا و رِيَك و دَامَه زَرَاوِيَانَكِرْدُوَه

الصَّلَاةَ نَوِيژ وَأَنْفَقُوا و بَه خَشِيُوِيَانَه مِمَّا لَه وَهِي رَزَقْنَهُمْ پِيْمَانْدَاوْن لَه رِزْق و رَوْزِي سِرًّا بَه نَه هَيِّنِي وَعَلَانِيَه و تَاشَكَرَا

يَرْجُونَ هِيُوَايَان هَهِيَه بَه تَجْرَه بَاَزَرَاگَانِيَه ك لَنْ هَهَرَاگِيَز- تَبُور لَه نَاو (-نَا) چِيَت و زَهَرَه رَمَه نَد (نَا) بِيَت (٢٩)

لِيُوفِيَهُمْ تَا بَه تَهَوَاوِي پِيَانِبَدَاتَهَوَه أَجُورَهُمْ پَادَاشْتَه كَانِيَان وَيَزِيدَهُمْ و بَوَايَان زِيَادِبَكَات مِنْ لَه فَضْلِه زَيَدَه بَه خَشْشِي خَوِي

إِنَّهُ بَدَلْنِيَّي هَهَر تَهَوَه غَفُورٌ تَهَوِيَه رِي لِيَبُوورَدَهِي شُكُورُ زَوْر سَوپَاَسَكَرَه (٣٠) وَالَّذِي و تَهَوَهِي أَوْحَيْنَا سَرُوش و نِيَاگَامَانَكِرْد

إِلَيْكَ بَوْتُو مِنْ لَه أَلْكِتَابُ كِيَتَاب هُو تَهَوَه الْحَقُّ هَه ق و رَاسْتِيَه مُصَدِّقًا پَشْت رَاسْتَكَه رَه وَهِي لِمَا بَوْتَه وَهِي يَنْ لَه نِيُوَان

يَدِيَه دَه سَتَه كَانِيَه تِي (و پِيَشِي وِي هَاتُوُون) إِنَّ بَدَلْنِيَّي اللَّهُ خُودَا بَعْبَادَهِيَه بَه بَه نَدَه كَانِي خَلِيْرُ تَهَوَاو شَاَرَه زَاي وَرْد و دَرَشْتِي

بَصِيرٌ تهواوی بینایه (۳۱) ثُمَّ پاشان أَوْرَثْنَا ئیمه میرانگره مانکرد اَلْكِتَابُ کیتاب (ه ئاسمانییه کان) اَلَّذِينَ به ئهوانه ی

اَصْطَفَيْنَا هه ئمانبژارد مِنْ له عِبَادِنَا بهنده کانمان فَنَهَّمْ ئیتر لهوان هه یه ظَالِمٌ سته مکاره لِنَفْسِهِه بۆخوی

وَمِنْهُمْ لهوان (یش هه یه) مُقْتَصِدٌ مام ناوه ندییه وَمِنْهُمْ و لهوانیش (هه یه) سَابِقٌ پیشره وه بِالْخَيْرِ به کردنی خیر و چاکه

يَاذُنْ به ئیزن و پییدانی اَللّٰهُ خودا ذٰلِكَ ئهویان هُوَ (به راستی) اَلْفَضْلُ فەزل و زیده به خششی اَلْكَبِيرُ زۆرگه وه یه (۳۲)

جَنَّتْ باخ و به هه شتی عَدَنَ نه براوه ی هه تاهه تایي يَدْخُلُونَهَا ده چنه ناوی يُحْلَوْنَ ده رازیندرینه وه فِيهَا تیایدا مِنْ له

اَسَاور بازنانیک مِنْ له ذَهَبٌ زێر وَلَوْثًا و مرواری وَلِبَاسُهُمْ و جل و بهرگیان فِيهَا تیایدا حَرِيرٌ ئاوریشمه (۳۳)

وَقَالُوا وگوتیان اَلْحَمْدُ هه موو سوپاس و ستایش لِلّٰهِ بۆ خودای اَلَّذِي ئه وه ی اَذْهَبَ لایبرد عَنَّا له سه رمان اَلْحَزَنُ خه م و په ژاره یی

إِنَّ به دنیایی رَبَّنَا پهروه ردگاریمان لَغُورٌ هه ر زۆر لیبورده ی شُكُورٌ زۆر سوپاسکاره (۳۴) اَلَّذِي ئه وه ی

أَحْلَنَّا ئیمه ی نیشه جیکرد له دَارٌ مالی اَلْمُقَامَةُ مانه وه (ی هه تاهه تایي) مِنْ له فَضْلِهِه زیده به خششی خویه وه

لَايْمَسْنَا به رمان ناکه ویت فِيهَا تیایدا نَصَبٌ ماندووبوون وَلَايْمَسْنَا و به رمان ناکه ویت فِيهَا تیایدا لُغُوبٌ ده رده سه ری (۳۵)

وَالَّذِينَ ئهوانه ی كَفَرُوا کوفریانکردوه و بَيِّرُوا بۆبون لَهُمْ بۆیان هه یه نَارٌ ئاگری جَهَنَّمَ دۆزه خ لَايُقْضَى کۆتایی ناهینری

عَلَيْهِمْ پییان فَيَمُوتُوا ئیتر بمرن وَلَايُخْفَفُ و سوکیش ناکری عَنْهُمْ لییان مِّنْ له عَذَابَهَا عه زاب وئه شکه نجه کانیان کَذٰلِكَ ئاوا

نَجَزِي پاداشت سزاده دین كُلّ هه موو كَفُورٌ زۆر ناشوکر و بَيِّ ئه مه کیک (که پهروه ردگاریان ناپه رستن) (۳۶) وَهُمْ و ئهوان

يَصْطَرِخُونَ هاوارهاوارده کهن فِيهَا تیایدا رَبَّنَا پهروه ردیگاره اَخْرِجْنَا ده رمانکه نَعْمَلْ ده کهین کاری صٰلِحًا چاک و باش

غَيْرِ غهیری اَلَّذِي ئه وه ی نَمَّا پیشان ئیمه نَعْمَلْ ده مانکرد اَوْ ئه دی لَمْ نَعْمِرْكُمْ عومر و ته مه نیکمان نه دا پیتان مَا ئه وه ندی

يَتَذَكَّرْ بیر بکاته وه و په ندوه رگری فِيهِ تیایدا مِّنْ ئه و که سه ی تَذَكَّرْ بیریکرده وه و په ندیوه رگرت وَجَاءَكُمْ و هات بۆ ئیوه

النَّذِيرِ ترسینه ر و بیدارکه ره وه فَذُوقُوا ده بچیزن فَا ئیتر - لِلظَّالِمِينَ بۆ سته مکاران (-نیه) مِنْ ((هیچ که سی)) له

نَصِيرِ پشتيوان و سهرخهران (۳۷) إِنَّ به‌دنيايى الله خودا عِلْمِ زانای غَيْبِ په‌نهان و نه‌پنیه‌کانى ی اَلْسَمُوتِ ناسمانه‌کان

وَالْأَرْضِ و زهویه إِنَّهُ به‌دنيايى ئه‌وه عَلِيمٌ ته‌واو زانا بِذَاتِ به‌وهی هه‌یه له‌ناو اَلصُّدُورِ سینگ و دله‌کان (۳۸)

هُوَ (هه‌ر) ئه‌وه اَلَّذِي ئه‌وهی جَعَلَكُمْ ئیوهی کرد به خَلِيفَ جینشینانی فِي له ، له‌ناو اَلْأَرْضِ زهوی فَنَ جا هه‌رکه‌سى

كُفَر كوفریکرد و بی‌پروا بوو فَعَلِيَّه ئه‌وه له سهر خۆیه‌تى كُفَرُهُ (ئۆبال و زه‌ره‌رى) كوفره‌كه‌ی وَلَا يَزِيد و زیاد ناکات بۆ

اَلْكَافِرِينَ کافره‌کان كُفَرُهُمْ کوفر و بی‌پروا بوونیان عِنْدَ لای رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان إِلَّا شتێ جگه‌له مَقْتًا خه‌شم و توو‌په‌ی

وَلَا يَزِيد و زیاد ناکات بۆ اَلْكَافِرِينَ کافره‌کان كُفَرُهُمْ کوفر و بی‌پروا بوونیان إِلَّا شتێ جگه‌له خَسَارًا خه‌ساره‌تمه‌ندى (۳۹)

قُلْ بَلَىٰ اَرَأَيْتُمْ بینیوتانه و تیرامون له شُرَكَاءِ كُمْ هاوبه‌ش شه‌ریكه‌كانتان اَلَّذِينَ ئه‌وانه‌ی تَدْعُونَ هاواریان لیده‌كه‌ن و ده‌یانپه‌رستن

مِنْ له دُونَ غه‌یری الله خودا اُرُونِي نیشانم بده‌ن مَاذَا چیان خَلَقُوا خولقاندوه مِنْ له اَلْأَرْضِ زهوی اُمَّ یان

هَمُّ هه‌یانه شِرْكِ هاوبه‌ش و هاوه‌لداریك فِي له ، له‌ناو اَلْسَمُوتِ ناسمانه‌کان اُمَّ یان اَتَيْنَهُمْ بی‌مان داو

كِتَابًا نوسراو و کیتابیك فَهُمْ جا ئه‌وان عَلَى له‌سهر يَنْتَ به‌رچاو‌پۆنى ن مِنْهُ لِي بَلْ به‌لكو اِنْ - يَعِدْ به‌ئین (-نا) ده‌ن

اَلظَّالِمُونَ سته‌مکاره‌کان بَعْضُهُمْ هه‌ندیکیان بَعْضًا (به) هه‌ندیك إِلَّا شتێ جگه‌له غُرُورًا فريودان و هه‌لخه‌له‌تان‌دن (۴۰)

اِنَّ بېگومان الله الله یه يَمْسِكْ راده‌گرئ و به‌رده‌وامی ده‌دات به اَلْسَمُوتِ ناسمانه‌کان وَالْأَرْضِ و زهوی اَنْ كه‌-

تَزُولًا لا (-نه) چن وله‌ناو (-نه) چن وَلَئِنْ وئه‌گه‌رییتوو زَالَتَا لاجوون و نه‌مان اِنْ - اَمْسَكَهُمَا راپان (-نا) گریت مِنْ (هه‌یچ)

اَحَدٍ یه‌کیك مِنْ له بَعْدِهِ دواى ئه‌و إِنَّهُ به‌دنيايى ئه‌و كَانَ هه‌میشه حَلِيمًا زۆر ئارامی له‌سهره‌خۆی غَفُورًا زۆر لی‌پوورده‌یه

(۴۱) وَأَقْسَمُوا و سو‌یندیان خوارد بِاللّٰهِ به‌خودا جَهْدَ به‌وپه‌ری اَيْمَنَهُمْ سو‌یندیان لَئِنْ به‌دنيايى ئه‌گه‌ر جَاءَهُمْ بۆیان هات

نَذِيرٌ ترسینه‌ریك ی لِيَكُونَنَّ - اَهْدَى ریناستر و هیدایه‌تدارتر (-ده‌بن) مِنْ له اِحْدَى یه‌کیك له اَلْأَمَمِ گه‌ل و ئوممه‌ته‌کان

فَلَمَّا جا کاتێ جَاءَهُمْ بۆیان هات نَذِيرٌ ترسینه‌ریك مَّا زَادَهُمْ بۆی زیاد (-نه) كردن إِلَّا شتێ جگه‌له

نُفُورًا حهزنه کردن و دوورکهوتنه وه (٤٢) اَسْتَجَارًا (بههوی) خوځه زلزانی فی له ، له ناو اَلْأَرْضُ زهوی وَمَكْرٌ و پیلان دارپژوی

اَلْسِي خراپه وَلَا يَحِيقُ و گیرنا بیت الْمَكْر پیلان فیلې اَلْسِي خراپ اِلَّا (له کهسې) جگه له بِأَهْلِهِ خاوه نه که ی فَهْلُ جا ئایا

يَنْظُرُونَ چاوه پروانده که ن اِلَّا (شقی) جگه له سُنَّت سونهت و یاسای اَلْأَوَّلِينَ یه که مینه کان و پیشینه کان فَلَنْ نه وه هه رگیز -

تَجِدَ (-نا) دوزیته وه لِسُنَّت بۆ سونهت و یاسای اَللّهُ خدا تَبْدِيلًا گۆرانیک وَلَنْ وهه رگیز - تَجِدَ (-نا) دوزیته وه

لِسُنَّت بۆ سونهت و یاسای اَللّهُ خدا تَحْوِيلًا لاچوونیک (٤٣) اَوْ ئایا لَمْ يَسِيرُوا نه گه راون فی له ، له ناو اَلْأَرْضُ زهوی

فَيَنْظُرُوا جا سهیر بکه ن و تیرابمینین کَيْف چۆن کَانَ بوو عِقَبَةً سه رته نجامی اَلَّذِينَ نه وانه ی مِنْ له قَبْلِهِمْ پیش نه وان بوون

وَكَانُوا و - اَشَدَّ توندتر و زیاتر (-بوو) مِنْهُمْ له وان قُوَّة (له) هیژ و توانادا وَمَا وه نه کَانَ بووه اَللّهُ خدا

لِيُعْجِزَهُ ده سه وه سان بکات مِنْ ((هیچ) یه که) له شَيْء شته کان فی له اَلسَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَلَا فِي و نه له اَلْأَرْضُ زهوی یش

إِنَّهُ به دُنْیایی نه وه کَانَ هه می شه - عَلِيمًا ته و او زانا و ئاگادار قَدِيرًا ته و او تواناداره (-بووه) (٤٤) وَلَوْ و نه گهر یُوَاخِذُ -

اَللّهُ خدا اَلنَّاس خه لک (-بگری) بِمَا به وه ی کَسَبُوا به ده ستیان هی ناوه مَا تَرَكَ به جیناهیلې عَلٰی له سه ر ظَهَرَهَا له سه ر پشتی

مِنْ (هیچ) دَابَّة زینده وری له سه ر زهوی (بروات) وَلٰكِنْ به لَام یُوَخِّرُهُمْ دوايان ده خات اِلٰی تا اَجَل کاتیکی دیاریکراوی

مُسْمًى ناو نراو فَاِذَا جا کا تی جَاء هات اَجَلُهُمْ نه جهل و کا تی مردنی نه وان فَاِنَّ نه وه به دُنْیایی اَللّهُ خدا کَانَ هه می شه

بِعِبَادِهِ به بهنده کا نی بَصِيرًا ته و او بینه ریووه (٤٥)